

Isken parancsára kénvittak Mózes egyházaon 3. 69. 84 1714 a Sittimijából ^{dekoratívum, óvó} a fegyverekről
amelybe a neuh Tancsáság tiéket s amelyen két másvagy tészt közt meggyilaktok
az Isken; Sittimijából kénvitt a neuh láda, mert e név- igy mondják régi Btencük - meggy be-
küvel olyan meggy szavat jelt, amelyek a hatalomból legkiválóbb törekvéseit, legdrágább tulaj-
donságait fejezik ki: volt a béke, az a jószág, az a szegység és az a nyugalmat.
Ti is, óvár babovált lecsipott csatájja az elhunyok, miveltek egybefuvalott fegyverűnek ko-
rosszával öveztek ezt a neuh ládát, amelyben a béke, a jószág, a szegység,
s immár a végső övök nyugalmunk is tancsásaga veltik, Iskenste tancsásaga egy ábránál
teli, legnevesebb tervképzésben lefolyt, jövevényben is meggyilaktokban fegyverűnek
életnek. A béke auggyala volt ő a te hársában, magförtén óvóval jég; kincsegy meretével
megordotta minden bácsatodát, gondos kereivel elsimította komtokat minden vétejét, la-
pintatos okosszával te tudta mindenkort utllapítani Roblének a létkérdélem okorta kiltá-
nait; meggyilaktok Kaban letked hársó jégdaluával állta a neuh láda mellett, hinen mi-
and nyugalmat, életet békejét kincse az egyrészt sírjához. Az a jószág letkeek portivvel
kincseket e koporsóval lemedőbe, ti kesegő óvócsukai az elhunyok véte, anyáinak, kincse meggy-
laktok legdrágább jövevény ti érteket náll az egyrészt. Óz mi bolgog az, aki tervkette anyáinak
meretével; kincse mindannyian, hogy óvócsukaihez usaki jó lehet az anyja, ám a ti anyáid usaki
csupán jó volt, ha nem mint maga a meggyilaktok jószág övököt feltekettek s kincse
meggyilaktok meggyilaktok, amióta ideg apólatok magda te Isken akavata, kincse övököt meggy-
nait nálljon miveltekbe anyáid jószágának földi véteket emelték s vitéket meggyilaktok
letkei mint védelemre kitarjadtok nárszki kincseket jövevények a jószág eme fegyverűnek
jöttök, ti az Isken meggyilaktok viganolói balraucot óvócsukai jövevények. De e koporsó
mellett nemcsak a fegyverűk véte földi békejét, nemcsak a meggyilaktok keregetik a
feldolgozott jószágú anyát, az a szegység óvócsukai tancsásáért is kiltokait igar kögy-
illet ávok is óvócsukai, nyugalmat is keregetik, kiltokait földi meggyilaktokban a legmagyabb óvócsukai
a meggyilaktok ^{valte} a földi letke, hinen ő valóban nemcsak miveltek adott, de minny öröme
lemit laukadallan kitarjadtok magda kereget az elhunyok, a ninkölközök nyugalmunk
jál, hogy adtasson. A kincse tervket, az anyai jószág is a nélkülözök szegység volt az a
hámas ut, amelyen Iskenben birva jelt s jövevénye ki jámbor letkeivel igari ná kincseket, meggy-
véte kincse betegség zulya alatt kincseket eljutott a fegyverű Sittimijának utolsó jelté-
peltok, az a nyugalmunkhoz. Alváson, tervkety élet után ideg tereken a te övök pikáncsát
meggyilaktok anyáid s ~~ti~~ a meggyilaktok jövevények kincse kereget jövevények Iskenben
fegyverű letkeket - - -

Ujpesten 1900 február 6.
Weisz József.

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/1/196